
IV. ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ

УДК 338.121:378.4

УПРАВЛІННЯ ЖИТТЄВИМ ЦИКЛОМ ІННОВАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ю. Г. ЛИСЕНКО, доктор економічних наук, професор
(Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»);

Д. В. БІЛЕНКО, кандидат економічних наук
(Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця)

Анотація. *Мета статті* полягає в розробці підходу до управління життєвим циклом інноваційних університетів, що включає систему механізмів управління зі здійснення інноваційної діяльності за всіма напрямками роботи університету. **Методика дослідження.** *Вирішення поставлених у статті завдань здійснено за допомогою таких загальнонаукових і спеціальних методів дослідження: аналізу, систематизації та узагальнення, проектного підходу. Результати.* Запропоновано систему механізмів управління життєвим циклом інноваційних університетів із визначенням критеріїв їх застосування на кожному етапі життєвого циклу, що дозволяє ефективно поєднати етапи створення та управління інноваційним університетом. **Практична значущість результатів дослідження.** У статті обґрунтовано, що запропонований підхід до управління життєвим циклом інноваційних університетів, який ґрунтується на процесі вдосконалення відповідної системи механізмів у разі переходу на новий етап життєвого циклу за методологією спіральної моделі, на відміну від існуючих підходів, об'єднує життєві цикли проекту зі створення інноваційного університету та його функціонування, що дозволяє зберігати позиції на ринку освітніх послуг якнайдовше відповідно до вимог зовнішнього середовища.

Ключові слова: інноваційний університет, інноваційний проект, життєвий цикл, система механізмів, спіральна модель.

Постановка проблеми в загальному вигляді та зв'язок із найважливішими науковими чи практичними завданнями. Останні роки вища освіта України перманентно перебуває під впливом інтенсивних трансформаційних процесів, які, з одного боку, викликані об'єктивними змінами ідей, знань та технологій у суспільстві, а з іншого боку, – намаганням держави реформувати систему вищої освіти в Україні відповідно до сучасних вимог. Це

ставить проблему забезпечення і покращення якості вищої освіти України як одне із ключових завдань національної освітньої політики. Задля досягнення мети модернізації методів і засобів навчання для набуття вищою освітою сучасних форм у Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року передбачено низку заходів із забезпечення інноваційного розвитку системи освіти, підготовки кваліфікованих спеціалістів для ринку праці. Інстру-

ментом імплементації інновацій у всі сфери життя є інноваційний розвиток освіти через трансформацію сучасних вищих навчальних закладів в інноваційні університети [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У дослідженнях зарубіжних та вітчизняних учених є значні розробки у сфері управління інноваційними університетами, серед яких виділяються дослідження М. Клейтона [2], А. А. Роскладки [3], П. Ю. Сауха [4] та ін.

Не дивлячись на високий рівень і різноманітність зарубіжних розробок та здобутків із практичного впровадження інноваційного розвитку університетів, їх не можна використовувати в незмінному вигляді під час розробки заходів з управління інноваційними університетами в Україні, оскільки є істотні відмінності в передумовах, за якими формувалися системи освіти різних країн [2, 5].

Аналіз вітчизняних наукових робіт свідчить про те, що в більшості робіт процес управління інноваційним університетом або закінчується на етапі перетворення традиційного вищого навчального закладу в інноваційний, або починається з етапу його функціонування, тобто відсутній зв'язок між означеними етапами, що формує розрив у процесі управління інноваційним університетом [3, 4].

Формування цілей статті (постановка завдання). Необхідність розробки підходу до управління інноваційним університетом із визначенням його життєвого циклу як нерозривної сукупності життєвого циклу проекту зі створення інноваційного університету та життєвого циклу його функціонування обумовило мету написання цієї статті, яка полягає в розробці підходу до управління життєвим циклом інноваційних університетів, який включає систему механізмів управління зі здійснення інноваційної діяльності за всіма напрямками роботи інноваційного університету.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Аналіз формування інноваційних університетів у Європі та США показав, що центральною ідеєю їх становлення й розвитку стала ідея підприємництва, обумовлена недостатнім державним фінансуванням і постійною зміною вимог зовнішнього середовища [2, 5]. Для вирішення цієї проблеми інноваційні університети стали повноправними суб'єктами ринкової економіки як розробники,

постачальники об'єктів інтелектуальної власності, продукції та послуг із новою якістю, затребувані споживачами. Крім того, університети інноваційного типу готують фахівців нового покоління для ринку інтелектуальної праці. Звідси доречним є нижчезазначене визначення.

Визначення. Під інноваційним університетом слід розуміти вищий навчальний заклад (університет), який здійснює цілісну системну інноваційну діяльність у всіх напрямках своєї роботи (навчальній, науковій, виховній), являє собою інтелектуальну інформаційну систему, побудовану згідно із принципами рекурсії, автономності та активної адаптації, центрами якої є колективи високопрофесійних викладачів і науковців, керовану командою технократів, організованих за мережевим принципом, що відповідає вимогам, які висуваються до функціонування та управління життєздатних систем.

Для оцінки інноваційності університету нині використовуються такі критерії, як кількість публікацій у наукових журналах та кількість патентів. Так, Reuters News – міжнародне агентство інформації – для створення рейтингу найбільш ефективних інноваційних університетів у світі спирається на дані компанії Clarivate Analytics, що спеціалізується на відборі, аналізі та наданні інформації для науковців із платформ, де розміщено наукометричні, реферативні, міжнародні бази даних, яка включає в себе понад 18 000 провідних журналів [6].

Вочевидь, що критерії, які використовуються, наприклад компанією Clarivate Analytics, можуть бути корисними лише для тих існуючих університетів України, які вже пройшли певний шлях інноваційної діяльності та здобули відповідний досвід. Звідси виникає необхідність у формуванні критеріїв функціонування інноваційних університетів залежно від їх життєвого циклу.

Твердження. У зв'язку з тим, що процес перетворення існуючого традиційного вищого навчального закладу на інноваційний є багатостадійним, для його реалізації слід використовувати розвинену методологію управління проектами.

Доведення твердження. У технології управління проектами під життєвим циклом розуміється процес, що складається зі стадій [7, 8]:

- ініціація – прийняття рішення про доцільність реалізації проекту;

- планування – визначення найкращого способу дій для досягнення мети з урахуванням впливу зовнішнього середовища;
- виконання – упровадження відповідних механізмів з організації виконання робіт;
- контроль – порівняння фактичного виконання робіт із запланованим, упровадження коригуючих дій для ліквідації небажаних відхилень;
- завершення – уведення в експлуатацію, документування та аналіз досвіду.

Якщо в ході управління проектом, відповідно до наведених етапів, єдиним видом діяльності є інноваційний продукт, тобто інноваційний університет, то він має здійснювати інноваційну діяльність за такими напрямками:

- інновації в навчальній діяльності;
- інновації в науковій діяльності;
- інновації в кадровому забезпеченні;
- інновації в управлінні.

Для забезпечення виконання проекту такого рівня складності, як створення інноваційного університету за допомогою засобів технології управління проектами, має бути розроблена сукупність етапів і механізмів, що їм відповідають, під якими розуміються правила та процедури прийняття рішень, що впливають на процес досягнення мети з перетворення традиційного університету на інноваційний.

На першому етапі життєвого циклу інноваційного університету формується ідея його перетворення, що надає можливість трактувати цей етап як «Етап концептуальної задумки» [8]. На цьому етапі здійснюються два підетапи:

1. Ініціації.

2. Планування життєвого циклу управління інноваційними проектами.

На етапі концептуальної задумки необхідними є такі дії:

- оцінка інноваційного потенціалу існуючого традиційного вищого навчального закладу за всіма напрямками діяльності (підетап 1 – ініціації);
- розроблення плану дій і визначення відповідних механізмів для досягнення мети з урахуванням перспектив розвитку внутрішнього потенціалу та впливу зовнішнього середовища (підетап 2 – планування).

Можливість виконання етапу концептуальної задумки зі створення інноваційного університету може існувати лише за наявності умов, що спонукають керівництво й науково-

педагогічний склад традиційного вищого навчального закладу до такої діяльності, тобто за наявності мотивації. У зв'язку з цим доцільні два механізми управління [3, 4]:

1. Мотиваційний механізм, який є обов'язковою передумовою створення інноваційного університету, а його вдосконалення з цілеспрямованого стимулюючого впливу відповідно до нових цілей дозволить сформувати необхідний рівень активності й цілеспрямованості керівництва та науково-педагогічного складу вищого навчального закладу протягом всього життєвого циклу інноваційного університету.

2. Механізм стратегічного управління інноваціями, що включає функції аналізу та прогнозування напрямків інноваційного розвитку університету, який є виключно прерогативою вищого керівництва існуючого вищого навчального закладу.

Оскільки на цьому етапі інноваційний університет існує лише як задум, то єдиним критерієм ефективності є наявність умов його перетворення.

На другому етапі життєвого циклу інноваційного університету – «Становлення в умовах дефіциту ресурсів та досвіду» – з'являються перші результати зі створення інноваційного університету, коли його вже можна позиціонувати як такий, але вагомих здобутків за короткий проміжок часу й в умовах дефіциту людських і матеріальних ресурсів ще не зроблено. Дефіцит ресурсів та досвіду, а також нагальна необхідність їх залучення спонукає керівництво й науково-педагогічний склад інноваційного університету займатися впровадженням великої кількості проектів, деякі з яких можуть виявлятися неефективними. Але без набуття відповідного досвіду, у тому числі й негативного, подальший розвиток інноваційного університету та перехід на наступний етап є неможливими.

На другому етапі головними стають короткострокові проекти з упровадження інновацій у навчальну та наукову діяльність, завдяки яким інноваційний університет одержує відповідну репутацію, яка надає йому можливість залучати додаткові ресурси. Отже, на етапі «Становлення в умовах дефіциту ресурсів та досвіду», насамперед, повинні бути впроваджені інноваційні механізми з організації навчальної та наукової діяльності й порівняно фактичні здобутки із запланованими.

Критеріями ефективності другого етапу слугують:

- зростання контингенту студентів;
- стійкий приток грошових коштів, отриманих за рахунок наукової діяльності;
- впізнаваність бренду університету.

Третій етап життєвого циклу інноваційного університету, який слід назвати «Розвиток», є також останнім етапом із початку його створення і першим етапом функціонування університету в якості інноваційного. На цьому етапі інноваційний університет стає життєздатним і починає свою діяльність, ефективність якої визначається професіоналізмом керівників і професорсько-викладацького складу та якістю професійного складу наукових співробітників. Завдяки досягнутому попередньому успіху кількість інноваційних проєктів стрімко зростає і впроваджується за всіма напрямками діяльності інноваційного університету незалежно від впливу безлічі факторів зовнішнього середовища.

На третьому етапі висока вмотивованість та ініціативність працівників, що були рушійною силою на етапі концептуальної задумки, обмежується їх можливістю одночасно управляти великою кількістю інноваційних перетворень. Так, проєктні команди, що сформувалися навколо професіоналів, які успішно реалізували інноваційні проєкти в минулому, тепер повинні вирішувати нові завдання, які постійно виникають як нові пріоритети розвитку інноваційного університету. У цьому випадку можливі дві ситуації: концентрація уваги проєктних команд на перспективах розвитку (мета механізму стратегічного управління інноваціями) та втрата контролю над поточною роботою і, як наслідок, незадоволення її результатами або нехтування новими напрямками в умовах високого рівня спрямованості працівників проєктної команди (мета мотиваційного механізму).

Отже, на етапі життєвого циклу інноваційного університету «Розвиток» механізм стратегічного управління інноваціями та мотиваційний механізм входять у протиріччя, замість того, щоб доповнювати один одного. Вирішити проблему, що виникла, можна за рахунок синхронізації системи пріоритетів з організаційною структурою університету й довгостроковими фінансово-економічними моделями розвитку інноваційного університету. Послідовність дій для вирішення зазначених завдань така [3, 4]:

- упровадження *організаційного механізму* з чітким визначенням функцій та структури управління, критеріїв прийняття управлінських рішень та їх причинно-наслідковий взаємозв'язок із пріоритетами інноваційного розвитку інноваційного університету;

- упровадження *економічного механізму* шляхом установлення завдань, пріоритетних для виконання наявних ресурсів та інших обмежень;

- *розробка довгострокової фінансово-економічної моделі* розвитку інноваційного університету як засіб відтворення реальних економічних процесів.

Отже, актуальності набуває не лише наявність системи механізмів управління інноваційним університетом, а й координованість механізмів управління між собою через упровадження *організаційного та економічного механізмів*.

Критеріями ефективності для цього етапу становлення інноваційного університету є узгоджена діяльність його керівництва, наукового та професорсько-викладацького складу для розвитку інноваційних процесів інноваційного університету за умови досягнення ним показників попереднього етапу.

Четвертий етап життєвого циклу інноваційного університету можна назвати «Стабільність». Він характеризується збалансованістю потреб та можливостей, що виражається в залученні високопрофесійних викладачів у навчальний процес, міжнародному науковому співробітництві, отриманні грантів тощо, а також наявністю сформованого на етапах 1–3 професійного менеджменту з підтримки інноваційних процесів. На цьому етапі інноваційний університет набуває риси одночасної гнучкості та керованості. На перший план виходять кадрові питання, оскільки саме високопрофесійні працівники є головним активом інноваційного університету. Тому основна увага має приділятися постійному підвищенню кваліфікації професорсько-викладацького та науково-дослідницького складу, що можливо тільки за ефективного підходу до матеріального стимулювання їх професійного росту.

Незважаючи на те, що четвертий етап є кульмінацією життєвого циклу інноваційного університету, а головна мета керівництва та професорсько-викладацького складу полягає в якнайдовшій його пролонгації, виникають

проблеми, що мають свої витoki із зовнішнього середовища, вирішення яких потребує зміни системи пріоритетів інноваційного розвитку. На цьому етапі ініціативність знижується і, як наслідок, завмирає інноваційна діяльність. При цьому слід пам'ятати, що якщо активність та спрямованість працівників довго тримається на низькому рівні, поступово згасають усі інноваційні проекти.

Критеріями ефективності етапу «Стабільність» є наявність в інноваційному університеті викладачів, високий рівень кваліфікації яких відповідає світовим стандартам, у тому числі за показниками кількості публікацій у наукових журналах та кількістю патентів.

П'ятий етап. Якщо оперативно не реагувати на нові умови, у яких змушений функціонувати інноваційний університет, то п'ятий етап може стати етапом «затухання». На початку цього етапу інноваційний університет, володіючи значним ресурсним потенціалом, унаслідок ослаблення дії механізму стратегічного управління інноваціями, не зможе знайти цим інноваціям ефективного застосування [8]. Як наслідок, знижується ефективність мотиваційного механізму, оскільки неможливо забезпечити збалансованість цілей інноваційного університету з цілями працівників. Керівництво та професорсько-викладацький склад будуть зайняті виконанням процедур, що були актуальні в минулому, але не мають сенсу в нових умовах і не приведуть до розробки та впровадження нових інноваційних проектів. Тобто процедури, правила, інструкції з управління інноваційним університетом неухильно виконуватимуться, а кількість студентів і приток грошових коштів, отриманих за рахунок наукової діяльності, матимуть тенденцію до зниження. Такий університет уже може існувати лише за рахунок фінансової підтримки, наприклад, державної або з інших джерел.

У висококонкурентних умовах ринку освіти інноваційний університет за формою, але без відповідного змісту щодо постійного вдосконалення навчальної та наукової діяльності в динамічних умовах зовнішнього середовища, може дуже швидко втратити свої позиції. Задля збереження досягнутої певної частки на ринку освітніх послуг та ефективного функціонування, інноваційному університету необхідно безперервно вдосконалювати механізми, що є визначальною стороною інноваційного процесу

(мотиваційний та інноваційний механізми з організації навчальної та наукової діяльності) відповідно до пріоритетів інноваційного розвитку, які постійно змінюються в часі (механізм стратегічного управління інноваціями), та синхронізувати відповідно до нових умов внутрішню організацію процесу управління інноваціями (організаційний та економічний механізми).

Критерії останнього етапу включають у себе всі попередні критерії оцінки ефективності функціонування інноваційного університету, оскільки на цей час система механізмів управління інноваційним університетом реалізована в повному обсязі.

Отже, запропонована система механізмів управління інноваційним університетом із визначенням критеріїв їх функціонування на кожному етапі життєвого циклу дозволяє ефективно поєднати етапи створення та управління інноваційним університетом і визначити заходи з безперервного вдосконалення означеної системи механізмів відповідно до змін зовнішнього середовища, що дозволить зберігати інноваційному університету свої позиції на ринку освітніх і наукових послуг якнайдовше.

Твердження доведено.

Процес вдосконалення означеної системи механізмів має також спиратися на методологію життєвого циклу конструювання нових об'єктів та процесів, що добре себе зарекомендувала [7]. Класичним прикладом застосування еволюційної стратегії конструювання є *спіральна модель*, яка базується на властивостях класичного життєвого циклу проектів і доповнюється аналізом ризиків.

У спіральній моделі життєвий шлях системи механізмів управління інноваційним університетом, що розглянута вище та що вдосконалюється, зображується у вигляді спіралі, яка, розпочавшись на етапі концептуальної задумки, розкручується із проходженням кожного наступного етапу. Це означає, що під час переходу на новий етап життєвого циклу інноваційного університету його система механізмів управління як основна рушійна сила набуває нових рис, що дозволяє узгоджувати активність кожного напрямку діяльності інноваційного університету відповідно до вимог етапу його життєвого циклу.

Вищезазначений підхід до управління життєвим циклом інноваційного університету представлено на рис. 1.

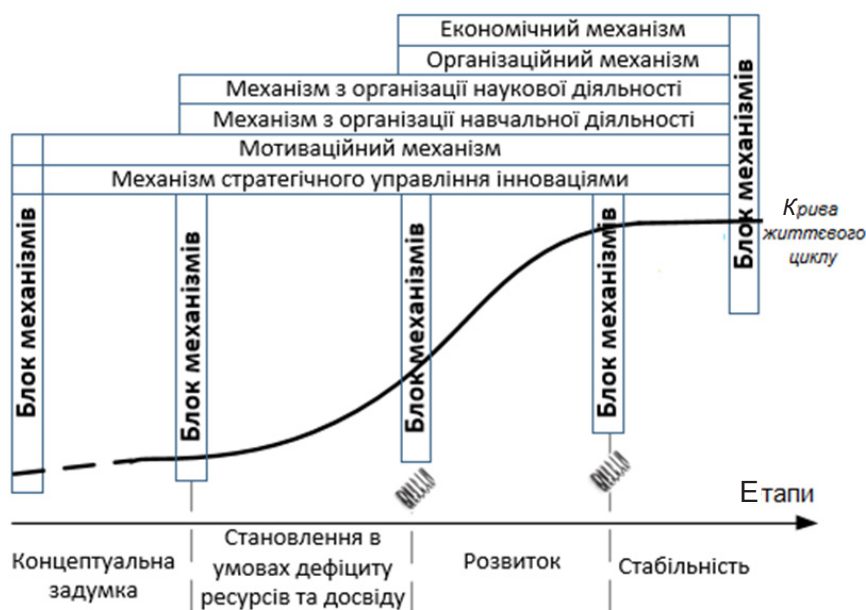

Рис. 1 – Управління життєвим циклом інноваційних університетів (блоки механізмів управління формуються з механізмів розглянутої системи, механізмів створення та функціонування інноваційного університету)

Як можна бачити з рис. 1, ініціація процесу зі створення інноваційного університету неможлива без наявності мотивації до цієї діяльності та стратегічного бачення перспектив. Становлення інноваційного університету вимагає впровадження нових методів наукової та навчальної діяльності, а розвиток – комплексного залучення кожної організаційної складової інноваційного університету в якості єдиної системи й подальшої економічної підтримки цього процесу. Тобто кожний блок механізмів упроваджується на певному етапі життєвого циклу інноваційного університету та набуває нових характеристик із переходом до наступного етапу.

Висновки із зазначених проблем і перспективи подальших досліджень у поданому напрямі. Розглянуті механізми управління інноваційним університетом зможуть впливати на досягнення мети зі створення інноваційного університету лише в тому випадку, якщо міститимуть сукупність інструментів з оцінки передумов, критеріїв, правил і процедур відповідно до вимог зовнішнього середовища. Так, до складу механізму стратегічного управління інноваціями має обов'язково входити економіко-математична модель оцінки інноваційного потенціалу існуючого вищого навчального закладу, до механізмів з організації навчальної та наукової діяльності – модель порівняння фактичних здобутків із

запланованими, а до економічних механізмів – довгострокова фінансово-економічна модель розвитку інноваційного університету. Розробка відповідних моделей є подальшим напрямом дослідження з удосконалення управління інноваційними університетами.

Отже, запропонований підхід до управління життєвим циклом інноваційного університету, що ґрунтується на процесі вдосконалення відповідної системи механізмів управління в разі переходу на новий етап життєвого циклу за методологією спіральної моделі, на відміну від існуючих підходів, об'єднує життєві цикли проекту зі створення інноваційного університету та його функціонування, що дозволяє якнайдовше зберігати інноваційному університету свої позиції на ринку освітніх і наукових послуг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Стратегія реформування вищої освіти в Україні до 2020 року / Міністерство освіти і науки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua> (дата звернення: 02.07.2018). – Назва з екрана.
2. Clayton M. Christensen. The Innovative

- University: Changing the DNA of Higher Education from the Inside Out Hardcover / Clayton M. Christensen, Henry J. Eyring. – July 26, 2011. – 340 p.
3. Роскладка А. А. Інноваційний вищий навчальний заклад: особливості функціонування та перспективи розвитку / А. А. Роскладка // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – 2011. – № 5 (50). – С. 270–275.
 4. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи : монографія / за ред. П. Ю. Сауха. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. – 444 с.
 5. Entrepreneurial Universities: Exploring the Academic and Innovative Dimensions of Entrepreneurship in Higher Education (Innovation, Technology, and Knowledge Management). – 1st ed. Edition by Marta Peris-Ortiz – 2017. – 127 p.
 6. Reuters News Agency | Reuters [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agency.reuters.com/en.html> (дата звернення: 02.07.2018). – Назва з екрана.
 7. Зараменских Е. П. Управление жизненным циклом информационных систем : монография / Е. П. Зараменских. – Новосибирск : Издательство ЦРНС, 2014. – 270 с.
 8. Адизес И. Управление жизненным циклом корпорации / Ицхак Калдерон Адизес. – Москва : Манн, Иванов и Фербер, 2014. – 512 с.
 - (2017). Strategies for reform in Ukraine in Ukraine until 2020, Retrieved from <http://www.mon.gov.ua> (in Ukrainian)
 2. Clayton, M. Christensen, Henry, J. Eyring. (2011). The Innovative University: Changing the DNA of Higher Education from the Inside Out Hardcover.
 3. Roskladka, A. Innovative Higher Educational Institution: Peculiarities of Functioning and Development Prospects. (2011). Naukoviy visnik Poltavskogo universitetu ekonomiki i torgivli (Scientific Bulletin of the Poltava University of Economics and Trade), 5 (50), 270–275 (in Ukrainian)
 4. Saukha, P. Yu. (2011). Innovatsii u vishchii osviti: problemi. dosvid. perspektivi [Innovation in higher education: problems, experience, perspectives]. ZhDU im. Ivana Franka, Zhitomir (in Ukrainian)
 5. Entrepreneurial Universities: Exploring the Academic and Innovative Dimensions of Entrepreneurship in Higher Education (Innovation, Technology, and Knowledge Management) (2017).
 6. Reuters News Agency Reuters (2018). Retrieved from <https://agency.reuters.com/en.html>
 7. Zaramenskikh, E. P. (2014). Upravleniye zhiznennym tsiklom informatsionnykh system [Information Systems Lifecycle Management]. Novosibirsk : CRNS [in Russian].
 8. Adizes, I. (2014). Upravleniye zhiznennym tsiklom korporatsii [Corporate Lifecycle Management]. Moscow : Mann. Ivanov and Ferber [in Russian].

REFERENCES

1. Ministry of Education and Science of Ukraine

Ю. Г. Лысенко, доктор экономических наук, профессор (Высшее учебное заведение Укоопсоюза «Полтавский университет экономики и торговли»); **Д. В. Биленко**, кандидат экономических наук (Донецкий национальный университет имени Василия Стуса, г. Винница). **Управление жизненным циклом инновационного университета.**

Аннотация. Цель статьи заключается в разработке подхода к управлению жизненным циклом инновационного университета, включая систему механизмов управления инновационной деятельностью по всем направлениям деятельности университета. **Методика исследования.** Решение поставленных в статье задач осуществлено с помощью таких общенаучных и специальных методов исследования: анализа, систематизации и обобщения,

проектного подхода. **Результаты.** Предложена система механизмов с определением критериев на каждом этапе жизненного цикла, позволяющая эффективно совмещать этапы создания и управления инновационным университетом. **Практическая значимость результатов исследования.** В статье обосновано, что предложенный подход к управлению жизненным циклом инновационного университета, основанный на процессе совершенствования соответствующей системы механизмов при переходе на новый этап жизненного цикла по методологии спиральной модели, в отличие от существующих подходов, объединяет жизненные циклы проекта по созданию инновационного университета и его функционированию, что позволяет сохранять позиции на рынке образовательных услуг как можно дольше в соответствии с требованиями внешней среды.

Ключевые слова: инновационный университет, инновационный проект, жизненный цикл, система механизмов, спиральная модель.

Yu. Lysenko, Doct. Econ. Sci, Professor (Poltava University of Economics and Trade); D. Bilenko, Cand. Econ. Sci. (Donetsk National University named after Vasyl Stus, Vinnitsa) Management of the innovative university life cycle.

Annotation. Purpose. The article is devoted to the research of the is the development of the management of the Innovative University life cycle approach, including the management mechanisms system for the innovation activities implementation in all areas of the university. **Methodology of research.** The objectives of the article implemented by using the following general and specific research methods: analysis, systematization and generalization, project approach. **Findings.** A system of mechanisms with the definition of criteria at each life cycle stage is proposed. It makes possible to effectively combine the stages of an Innovative University creation and management. **Practical value.** The article substantiates that the proposed approach to managing the Innovative Universities life cycle, based on the spiral model method in the process of the mechanisms system improvement in the transition to a new life cycle stage, which allows to maintain positions in the educational services market as long as possible in accordance with the environment requirements.

Keywords: the Innovative University, innovative project, life cycle, the mechanisms system, spiral model.